

videt som led i udmøntningen af aftalen om Flere i Arbejde (lov nr. 147 af 10. juni 2003). Udvidelsen indelbar, at kommunen - efter et konkret skøn - kan vurdere, at en ægtefælle er reelt hjemmegående med den virkning, at kontanthjælpen til den pågældende falder bort og erstattes af et tillæg til den anden ægtefælles hjælp.

De nuværende regler om ægtefællertilæg i situationer, hvor én ægtefælle reelt ikke er til rådighed, udnyttes kun i meget begrænset omfang. Tillægget udgør 2.668 kr. (2005-pl).

Forslag til fremtidig ordning

Med aftalen om »En ny chance til alle« sættes der streg under, at princippet om »noget for noget« også gælder for ledige ægtepar på kontanthjælp. Hvis ledige ægtepar, der modtager kontanthjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), skal bevare retten til hjælp i længere tid, må det kræves, at de begge reelt er til rådighed.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan få hjælp, at begge udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består, jf. aktivlovens § 41.

For at fremme det økonomiske incitament for ægtefæller, der begge modtager kontanthjælp på de høje satser, til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse, foreslås det, at den gældende regel om, at kommunerne ud fra et konkret skøn kan vurdere, at den ene ægtefælle er reelt hjemmegående, erstattes af objektive kriterier for vurderingen af, om en ægtefælle er reelt hjemmegående. Samtidig foreslås det, at tillægget til den anden ægtefælles hjælp bortfalder.

Det foreslås således, at der indføres en ny regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11, og som modtager hjælp på de høje satser, betragtes som reelt hjemmegående, når parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år eller mere, og den pågældende ægtefælle ikke har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Det betyder, at den pågældende ikke længere anses for at være til rådighed. Kontanthjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Det er for denne gruppe af ægtepar, at de øko-

nomiske incitament er til at bringe sig ud af offentlig forsørgelse er meget små.

Parret har modtaget hjælp i sammenlagt to år

Det foreslås, at perioden med hjælp i sammenlagt to år regnes fra det tidspunkt, hvor ægteparret første gang har fået hjælp efter aktivlovens § 11. Perioder med hjælp, før ægteparret blev gift, tæller ikke med. Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11 i en sammenhængende periode på to år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor parret har modtaget starthjælp eller kontanthjælp på de lave satser, herunder ungesats, eller hvor ægtefællerne har været i løntilskudsjob. Perioder med supplerende hjælp medregnes også.

Kun par, der på opgørelsestidspunktet modtager kontanthjælp, herunder supplerende hjælp, beregnet på grundlag af de høje satser, omfattes af den nye regel.

300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder

Kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder opgøres individuelt for hver ægtefælle, og kan opfyldes ved at sammenlægges flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler som anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område. Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, omregnes indtægten til timer ved brug af en omregningsats. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 7.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 300 timer, hvis det dokumenteres, at virksomheden har haft et omfang, der svarer til lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og den pågældende ægtefælle ikke har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11, mens virksomheden er drevet. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 7.

Perioder, hvor en ægtefælle ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder på grund af sygdom, graviditet og barsel m.v., forlænger perioden på 24 kalendermåneder. Det samme gælder perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved